

mrzelo in umislila si je nekaj, o čemer nam pripoveduje zgodovinar Longobardom, Pavel Warnefried (Historia Longobardorum II. 5) tako-le: Osemdesetletnemu vojvodi Narzesu je poslala v Rim preslico, kodeljo prediva pa žensko krilo z naročilom, naj odloži meč in sulico, pa naj med klepetuljami kolovrat poganja. Narzesa je cesaričina ošabnost hudo spekla in za to njej je poslal v Carigrad odgovor: »Dobro, spredel bom iz tega-le prediva dolgo nit, tako dolgo, da cesarica ne bo mogla najti njenega konca in kraja«. — Zdaj je naložil Narzes na voz najboljšega rimskega vina, (in kako omamljiva je sladka zimska črnina!) in pridjal je obilo najlepših in najboljših pridelkov italijanskih in poslal dragoceni tovor plenaželjnému Alboinu v posavske kraje in ga je prijazno povabil, naj poskusi sladko kapljico, če mu bode ugajala, naj se le kar proti Italiji vzdigne, kjer je take in še boljše pijače obilo dobiti. Ko je Alboin črnino poskusil, je pač gotovo rekel: »Kaj takega še pa v mojih ustih ni bilo!«. Poskušali so tudi njegovi vojskovodje in prikimali so mu in začeli so gotovo trkati in veselja poskakavati, kakor je bila njihova navada. Le malo časa je še preteklo in v sedanji Moravski deželi, po Ogorskem in za Savo in Dravo je bilo vse živo, kakor v mravljinjaku — Longobardi so se vzdignili iz svojih sedanjih selišč in leta 568 prihrumeli v Italijo. Od Longobardov zapuščene prostore so zasedli naši predstariši, takrat še paganski Slovenci, katerim ni bilo mar za krvave boje, pač pa so začeli polje orati, vinograde obdelovati in po širokih ravninah so pasli črede svoje. Tako je Narzes spredel dolgo nit, s katero je Longobarde v Italijo potegnil in pa Slovencem potreben prostor naredil.

Zdaj bi lahko sklenil. Pa to Vas še menda skrbi, kako se je kaj kraljčini Rozamundi v rodovitni Italiji godilo? Slabo, prav slabo! Kako bi zamogla srečna biti na strani morilca očeta svojega, predragega očeta Kunimunda, iz katerega črepinje je divjak Alboin pri slavnostnih obedih v pričo svoje žene italijansko črnino srkal. Do vrha je pa priklopela njena žalost leta 572. Takrat je Alboin po triletnem trupolnem upiranju mesto Pavijo premagal in obhajal je zdaj sijajno zmagovalce. Pri svečanostnem obedu je pijan sreče in vina posilil Rozamundo, da je morala piti vino iz črepinje očetove. Zdaj je jela kraljica same jeze divjati. Sladkalo se je oprodi, ki je Alboinovo orožje nosil in hranil, in obljubila mu je svojo roko in pa kraljevo krono, če njej pomaga grozovitega Alboina ubiti. Oproda Helmiha je rad privolil, češ, kaj takega se mi zopet tako hitro ne ponudi. Ko se je Alboin enkrat pijan ulegel, se je prikradla za njim v spalnico tudi Rozamunda in je pobrala vse orožje, kar ga je v spalnici po klinih viselo. Ko je bilo orožje poskruto, plane Helmiha nad spečega kralja in ga pri priči ubije. Pa Rozamundi prestestnici in Helmiha morilec ni bilo dalje med Longobardi obstati; bežala sta v trdnjavo Raveno, kjer se je cesarski vojskovodja Longin takoj ujel v zanjke še vedno lepe Rozamunde. Pregovoril njo je, naj Helmiha zastrupi in njemu roko poda. Rozamunda je storila, kakor je Longin svetoval. Helmiha je pa strup v vino spoznal, ko je kupico do polovice izpil; zbral je še svoje zadnje moči in je nesrečno Rozamundo po sili zalil s strupom, katerega je njemu namešala — in tako sta stopila oba v tistem trenutku pred ostro sodbo božjo.

Dr. Jož. Pajek.

Smešnica. Neki »Südmarkovec« v Laškem trgu obišče vsaki dan krčme zaporedoma, naj bi svoje vedno suho grlo s kozarcem vina ali pive »pofajhtal«, seveda na troške kacega dobrohotnega kmeta iz okolice. Tako naleti tudi nečega dne v gostilni »cum pemišen oxen«

na Korenovega Franceta, vrlega kmeta iz Šent-Jedertske fare ter ga, ko izprazni polni kozarec črnine, tako-le nagovori: »Ti Franc, vejs, zdaj imamo pa mi v Laškem še bolj fajn šolo, ko vi Šent-Jedertčani!«. — »Te-te hudiman,« pravi Korenov France, »lahko se vi purgarji bahate z vašo nemško šolo, ko ste jo od nemškega šulvereina sfehtali; mi smo pa morali našo šolo z lastnimi groši plačati!«. — Veš ti, Zolar, kaj? Zdaj pa se »Südmarkovec« naprosite, naj za vas purgarje, kateri ste tako-le bolj nemčurske korenine, iz starega gradu pod Humom »norenhaus« napravijo; boš pa ti lahko za »derehtarja« notri, ker nimaš družega opravka«. — Zolar hitro pograbi svojo kapico ter jo popiha, kakor veter iz krčme.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil izvolitev vlč. g. Antona Hajšek, dekana v Slov. Bistrici, za načelnika in g. dr. Lemež, odvetnik v Slov. Bistrici, za namestnika v okr. zastopu Slov. Bistrice.

(Volilni shod.) Sinoči je bil volilni shod za volilce g. dr. Gustava Kokoschinegg, drž. poslanca za mesta in trge ob Dravi, v Götzovi dvorani v Mariboru. Ni bilo podobe, da je slišalo veliko volilcev glas svojega poslanca.

(Učiteljstvo.) V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je izšel »Popotnikov koledar« za leto 1893. Urednik mu je g. M. Nerat, učitelj na slov. šoli v Mariboru. Cena koledarju je 1 gld. 30 kr. s pošto vred. Temu koledarju ni treba hvale: kdor ga enkrat kupi, ne opusti ga iz lahke v prihodnjem letu.

(Darilo.) Gosp. Vincenc Ježovnik, župan Velenjski, daroval je družbi sv. Cirila in Metoda prvih 20 kron. Za to blago daritev bodi mu presrečna zahvala! Da bi iskrenega rodoljuba narodnjaki gorko posnemali!

(Šola.) Svitli cesar je daroval za novo šolsko poslopje pri Sv. Jerneji blizu Konjic 200 gld. iz lastnega premoženja.

(Mitnica.) V Tešnji vasi v Savinjski dolini je od novega leta sem nova mitnica in voznikom na desnem bregu Savinje bode poslej treba troje mitnic plačati, ako gredo v Celje. Tega je pa že vendar-le preveč!

(Občine.) V Mariborskem okraju je 78 občin in izmed njih jemlje občinskih doklad 30 več, kakor lani, 17 manj in ostale so zadovoljne z lansko doklado. Največjo doklado jemlje trg Št. Lovrenc na Kor. železnici, namreč 50 odstotkov, najmanj pa Bohova pri Hočah, ker ne jemlje nobene.

(Družba sv. Mohorja) je izdala »Ant. Janežičev slovensko-nemški slovar«. Le-ta je tretji tatis in ga je predelal prof. Franc Hubad, c. kr. gimnazijski profesor v Gradci. Njegovo obširno in zvesto delo se hvali samo ter stane slovar s pošto 3 gld. 65 kr., če se vzame v usnje zvezan, sicer pa 3 gld. 15.

(Društva.) V odbor bralnega društva »Edinost« v Središču bili so pri občnem zboru voljeni ti-le gospodje: Josip Šinko, gostilničar — načelnik; Anton Kosi, učitelj — tajnik; Makso Robič, trgovec — denarničar; dr. Josip Spešič, zdravnik; Martin Čulek, poštar; Pavel Unger, nadučitelj; Ivan Kolarič — odborniki. — Bralno društvo na Cvenu priredi dne 22. t. m. letni občni zbor ob 3. uri popoldne v šoli z običajnim vspešnim. — Bralno društvo na Ponikvi ima v nedeljo 15. t. m. svoje zborovanje in po zborovanju prosta zabava.

(Zmrznila) je v noči 17. decembra Kat. Vrečko, 80 let stara beračica iz Jurkloštra. Nasli so jo v jutru na bregu Savinje pri Laškem.

(Zguba.) V noči 4. januarja je zgubil neki trgovec v Mariboru iz mesta do kolodvora 13.000 gld. Na njegovo srečo pa je pošten mož denar našel ter mu ga je že drugo jutro izročil.

(Tatvina.) V četrtek je »Hajdinski Lojze« prišel k Mariji Kordic, posestnici pri Sv. Marjeti ob Pesnici ter ji je odpeljal konja iz hleva na tihem, ne da bi počakal na njo, ko je ni bilo doma. Vsled tega se mu bode sedaj zagovarjati pri sodnji zavoljo tatvine.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala posojilnica v Makolah 10 gld. in č. g. Alojzij Sijanec, župnik v Negovi 2 gld. Nadalje vlč. g. Anton Lacko, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri Sv. Križi na Murskem polji, 3 gld. in dr. M. Matek, profesor v Mariboru, 5 gld.

(Sejem.) V soboto ni bilo na trgu v Mariboru toliko blaga, kakor druga leta v istem času, vendar pa je bilo še nad 70 špeharjev in imeli so špeha in mesa

od 270 svinj na prodajo. Cena je bila temu blagu še precej dobra in se je blizo vse blago razprodalo.

(Krida.) A. Bratanič, trgovec na Ljubnem, je napovedal krido, ali kakor bi se reklo po naše, prišel je »na bobenj«. Kdor ima terjati kaj od njega, mora to storiti do dne 4. marca pri c. kr. okr. sodnji v Gornjem Gradu, sicer ostane na cedilu.

(V Čadramu) je bilo l. 1892 18 parov poročenih, 46 jih je umrlo, 17 moških in 29 žensk; 78 bilo je rojenih in sicer 37 moških in 41 žensk, med temi 14 nezakonskih.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jožef Kotnik, župnik v Soboti, postal je župnik na Muti in č. g. Jak. Marinič, provizor na Muti, gre za provizorja v Soboto.

Loterijske številke.

Trst 7. januarja 1893: 46, 7, 28, 32, 72
Line 16, 87, 63, 22, 42

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckersstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 23-26

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polju.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Št. 9736

Oklic!

C. kr. okrajno sodišče v Mariboru za
desni breg Drave naznanja, da se bo v dan
20. januarja 1893

ob 11. dopoldne pri sodišču prodal v zapu-
ščino Terezije Weber spadajoči, sodnijsko
na 2316 gld. 72 kr. cenjen travnik vlož. št.
120 kat. občine Ješenec.

Vsaki kupec ima vadium položiti, 10%
zgoraj navedene cene. Travnik se bo tudi
pod ceno oddal.

C. kr. okr. sodišče v Mariboru za d. br. Dr.
dne 17. decembra 1892.

C. kr. okrajni sodnik:

2-2

Fohn.

Janez Bregar

klobučar v Mariboru

gospodske ulice št. 7,

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu ob-
činstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov najnovejše šege

po najnižji ceni, tudi slavno znane Ita-
klobuke, kakor fine Vilour- in lov-
ske klobuke iz raševine. Razno volneno in
tudi fino z usnjem obšito obutje.

Vsakovrstne poprave se točno izvršujejo.

S. spoštovanjem

7-10

J. Bregar.

Služba organista in cerkovnika

razpisuje se do dne 15. februarja t. l. pr.
župniji Sv. Vida niže Ptuja, pošta Sv. Vidi

P. Benko Hrtič,

2-5

župnik pri Sv. Vidu niže Ptuja.

Bralno društvo pri Kapeli

blizo Radgone, bode imelo v nedeljo, dne
22. januarja po večernici v šolskem poslopju
redni občni zbor s sledečim vsporedom:

1. Pozdrav predsednika.
 2. Poročilo tajnika in knjižničarja.
 3. Poročilo blagajnika in pregled računov.
 4. Vpisovanje novih udov in vplačevanje
letnine.
 5. Volitev novega odbora.
 6. Razni nasveti.
- Med posameznimi točkami petje.
K obilnej udeležbi vabi Odbor.

Učenec

pridnih starišev se sprej-
me pri Franc Körner v

Št. lju v Slov. goricah.

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opra-
vila prebavnih delov ži-
vota krepča in tudi od-
prt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja
Gabriel PICCOLI,
lekar „pri angelju“
v Ljubljani
na Dunajski cesti.
Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja
to tinkturo v zaboječih
po 12 steklenic in več. Zaboječek z 12 stekl.
stane gld. 1'36; s 24 gld. 2'60; s 36 gld. 3'84;
s 44 gld. 4'26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno
težo in velja gld. 5'26; 110 stekl. gld. 10'30.
Poštino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah **Bancalari** in **König** v
Mariboru. 2-30

Dupovski oves

za setev,

dobro izkušan, večkrat premiran, od dežel.
kulturnega sveta posebno priporočan, izvrsten,
56 kg težek 1 hl. le pri grof Zedtwitz-ovem
oskrbništvu, Dupova, Česko. Cena za 1 hl
brez vreče gld. 5'50 1-2

Vabilo

k občnemu zboru Ormoške ženske podruž-
nice družbe sv. Cirila in Metoda, ki bode v
nedeljo, dne 5. svečana 1893 ob 4. uri po-
poludne v gostilni g. Fr. Gomzija v Ormoži.

Dnevni red:

1. Poročilo vodstva o podružničnem de-
lovanji in stanji.
 2. Volitev načelnstva.
 3. Volitev podružničnega zastopnika za
veliko skupščino.
 4. Sprejem novih udov in vplačevanje
društvenine.
 5. Predlogi.
- Po občnem zboru vsila bode se tom-
bola na družbino korist in prosta zabava z
deklamacijo in petjem.

V Ormoži, 5. januarja 1893.

Načelnštvo Ormoške ženske podružnice.

Ravnokar je izšel v **Cirilovi**
tiskarni v Mariboru

Nebeški venec

ali

Vesela reč

med štirimi poslednjimi.

Slovincem za novo leto 1893

spisal

kanonik dr. Ivan Križanič.

Cena 18 kr., po pošti 20 kr.

Združena služba

orgljarja in mežnarja v Artičah pri Bre-
žicah je do 2. februarja razpisana. Sprej-
mejo se samo oženjeni prošnjiki.

1-2

Janez Brglez, župnik.

Vsakovrstne slamnike

najnovejših oblik iz domače in tuje slame,
izdeluje, prodaja in popravlja po kolikor
vzmožno nizki ceni

Franc Cerar,

poprej **J. Markužič,**

1-3

v Domžalah — Kranjsko.

Cenik pošlje se na zahtevanje franco.